U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Ing. J. M.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2009, čj. MHMP55613/2009, o námitce podjatosti soudkyně vznesené žalobcem,

takto:

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Miroslava Hrehorová **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 75/2009.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2009, čj. MHMP55613/2009, kterým zamítl odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 ze dne 10. 12. 2008, čj. 42754/2008/AAJ, na základě kterého byl žalobci snížen doplatek na bydlení.

Podáním ze dne 3. 12. 2010, nazvaným *„Návrh na změnu soudce JUDr. Miroslava Hregorové ve věci čj. 1 Cad 75/2009 a 1 Cad 76/2009“* se žalobce domáhal, aby Městský soud v Praze svěřil jeho případy *„do kompetence“* jiného soudce. Své podání odůvodnil tím, že soudkyně již v minulosti rozhodovala ve dvou jeho věcech a v souvislosti s nimi uvedl, že z nich *„byla jednoznačně patrná zmatečnost a jednoznačná rozhodnutí v můj neprospěch. Soudkyně vůbec nebrala ani v jedné kauze mé podklady, návrhy a petitní požadavky, včetně návrhu na přibrání soudního znalce“*.

K námitce podjatosti se vyjádřila soudkyně JUDr. Miroslava Hregorová tak, že nemá žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci a není jí známa žádná skutečnost, pro kterou by byl dán důvod pro její vyloučení z projednávání a rozhodnutí ve věci sp. zn. 1 Cad 75/2009.

Věc, doručená Městskému soudu v Praze, byla v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. postoupena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán

důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se stabilně považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů z ničeho nevyplynul.

Soudkyně JUDr. Miroslava Hrehorová se rovněž nepodílela na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení: „předchozí soudní řízení“ je totiž třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv řízení před správním soudem, jehož byl žalobce případně účastníkem a v němž by se soudce podílel na rozhodování), nýbrž instančně (shodně srov. rozhodnutí publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS). O tento případ se ale jednat ani nemůže, neboť Městský soud v Praze v dané věci rozhoduje jako soud I. stupně, a je tedy vyloučeno, aby se jeho soudce podílel na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle které nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen mimořádně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Žalobce shledával podjatost JUDr. Hregorové v tom, že rozhodovala u městského soudu „dvě jeho věci“, blíže nespecifikované. Není zřejmé, zda má žalobce na mysli rozhodnutí - postup soudce v řízení o projednávané věci nebo jeho rozhodování v jiných věcech. Nic to však nemění na tom, že ani jeden z uvedených případů není dle § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem k vyloučení soudce.

Žalobce rovněž v námitce podjatosti namítal procesní pochybení soudkyně a zmatečnost rozhodnutí, neuvedl však, kterých řízení se tato údajná pochybení týkala. Znovu je třeba zopakovat, že z poslední věty § 8 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že důvodem pro vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech, i když se jedná o věci stejných účastníků. Žalobce námitku podjatosti neodůvodnil žádnými konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům uvedeným v § 8 odst. 1 s. ř. s. Tyto skutečnosti nevyplývají ani z obsahu soudního spisu.

Za situace, kdy ani dotčená soudkyně neshledala existenci skutečností, jež by mohly být důvodem její podjatosti, a vzhledem ke shora uvedenému neshledal Nejvyšší správní soud důvodným návrh žalobce na vyloučení soudkyně Městského soudu v Praze

JUDr. Miroslavy Hrehorové z projednávání a rozhodování věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 1 Cad 75/2009.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. ledna 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu